

© Совет на Европа/ Европски суд за човекови права, 2012. Овој превод е изработен со поддршка на Human Rights Trust Fund на Советот на Европа ([www.coe.int/humanrightstrustfund](http://www.coe.int/humanrightstrustfund)). Преводот не е обврзувачки за Судот. За понатамошни информации видете ја целосната назнака за авторски права на крајот на овој документ.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe ([www.coe.int/humanrightstrustfund](http://www.coe.int/humanrightstrustfund)). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe ([www.coe.int/humanrightstrustfund](http://www.coe.int/humanrightstrustfund)). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

## **Информативна белешка за судската пракса на Судот бр. 123**

октомври 2009

---

### ***Micallef против Малта - 17056/06***

Пресуда 15.10.2009 [Голем совет]

## **Член 6**

### **Граѓанска постапка**

#### **Член 6-1**

### **Граѓански права и обврски**

Постапка за определување времена мерка: *Применлив член 6*

### **Непристрасен суд**

Непостоење законско право да се из земе судија врз основа на неговите семејни врски со адвокатот на една од страните: *повреда*

## **Член 34**

### **Жртва**

Апликацијата е поднесена во полза на сестрата на апликантот, која починала додека нејзиното барање за заштита на уставноста во врска со наводна повреда на нејзиното право на праведно судење сè уште била во постапка на одлучување. *Потврден е статусот на жртва*

*Факти* – Сестрата на апликантот била страна која изгубила граѓанска парница, којашто била мериторно пресудена во 1992 година. Во 1985 година против неа била одредена времената мерка, по што нејзиниот сосед покренал парница. Таа ја обжала времената мерка пред судот, кој ја прогласил за ништовна, утврдувајќи дека мерката била донесена со повреда на принципот на страначка постапка. Таа пресуда била поништена на апелација. Во 1993 година сестрата на апликантот покренала барање за заштита на уставноста, тврдејќи дека претседателот на апелациониот суд не бил објективен и непристрасен поради неговите семејни врски со адвокатот на другата страна. Во 2002 година, по смртта на неговата сестра, апликантот интервенирал во

постапката. Во 2005 година барањето за заштита на уставноста било отфрлено. Во 2006 година апликантот поднел апликација до Европскиот суд. Со пресуда од 15 јануари 2008 година (видете Информативна белешка бр. 104) Советот на Судот, со четири наспрема три гласови утврди дека постоела повреда на член 6 § 1 од Конвенцијата поради непостоење објективна непристрасност на апелациониот суд.

*Право – (а) Прелиминарни приговори:* Тужената влада ја оспори прифатливоста на апликацијата по три основи: прво, дека апликантот немал статус на жртва бидејќи не бил страна во постапката; второ, дека апликантот не ги исцрпел домашните правни лекови; и трето, дека член 6 не е применлив на постапките за изрекување временни мерки.

(i) *Статус на жртва* – Директната жртва починала во текот на постапката за заштита на уставноста, која траела повеќе од десет години во првостепениот суд и која е потребна за да се исцрпат домашните правни лекови. Органите надлежни за оваа постапка не го одбиле барањето на апликантот да интервенира во постапката како брат и наследник на тужителката ниту, пак, одбиле да ја разгледаат неговата жалба. Згора на тоа, нему му било наложено да ги сноси трошоците на предметот што го покренала неговата сестра, и според тоа може да се смета дека има интерес како наследник да ги врати трошоците. Исто така, случајот отвори важни прашања кои се однесуваат на правичната примената на правдата и со тоа се поврзани со општиот интерес. Според тоа, апликантот имал право да ја поднесе оваа апликација.

(ii) *Исцрпување на домашните правни лекови* – Во одноското време според правото на Малта не постоеше одредба за изземање на судија врз основа на однос чичко-внук со адвокатот. При покренување на ова прашање пред домашните уставни судови, кои го отфрлиле владиниот приговор за неисцрпување на вообичаените правни лекови и ја испитале суштината на поплаката, апликантот нормално ги искористил правните лекови кои му биле на располагање и кои, по суштина, се однесувале на фактите на кои се жалел пред Судот.

(iii) *Применливост на член 6 § 1* – постапката за изрекување временна мерка и подоцнежното оспорување на нивната правичност сочинувале група постапки кои се поврзани со мериторните аспекти на парницата и не можат да се гледаат одделно едни од други. Иако прелиминарните постапки обично не потпаѓаат во рамките на заштитата од член 6, Судот забележува дека сега постои општ консензус меѓу земјите-членки на Советот на Европа во однос на применливоста на член 6 на времените мерки, вклучувајќи ги и постапките за изрекување временни мерки. Ова е став што е усвоен и во судската пракса на Судот на правдата на Европските заедници. Во прекумерно долги постапки, одлуката на судијата за временна мерка често би била рамна на мериторна одлука по тужбата, за значителен временски период, па дури и трајно во исклучителни случаи. Следи дека често пати во постапката за временна мерка и во главната постапка се одлучува за исти „граѓански права или обврски“, во смисла на член 6, и се постигнуваат исти ефекти. Во овие околности, Судот смета дека повеќе не е оправдано постапките за изрекување временни мерки автоматски да се карактеризираат како постапки во кои не може да се одлучува за граѓанските права или обврски. Исто така, Судот не е убеден дека грешката во таквите постапки задолжително треба да се поправа со мериторната постапка, бидејќи секоја штета што

во меѓувреме ќе биде претрпена дотогаш може да стане неповратна и со мали реални можности за надоместување на настанатата штета, освен можноста за парично обештетување. Според тоа, Судот смета дека е потребна промена во судската пракса. Член 6 би бил применлив кога правото кое е во прашање во главната постапка и во постапката за изрекување временна мерка би било „граѓанско“ право во смисла на член 6 и кога времената мерка би можела да се смета за делотворна за утврдување на граѓанското право или обврска кои се во прашање, без оглед на должината на времето кога таа е во сила. Меѓутоа, Судот прифати дека во исклучителни случаи можеби нема да биде можно да се почитуваат сите барања од член 6. Иако независноста и непристрасноста на судот или на судијата останува неутуѓива заштитна мерка во таквите постапки, други процедурални мерки за заштита можат да важат само до степен кој е усогласен со природата и со целта на односната постапка за изрекување времената мерка. Во овој случај суштината на правото кое е во прашање во главната постапка се однесува на користењето на имотните права од страна на соседите и според тоа, се однесува на право со „граѓански“ карактер. Цел на времената мерка била да се утврди истото право со правото што било оспорувано во главната постапка и тоа веднаш станало применливо. Согласно тоа, член 6 е применлив.

**Заклучок:** Прелиминарните приговори се одбиваат (единаесет наспроти шест гласови).

б) *Мериторност:* Според малтешкото право какво што било во сила во тој период, не постоела автоматска обврска на судијата да се повлече во случаи кога би можела да се доведе во прашање непристрасноста. Исто така, страна во судењето не можела да го из земе судијата врз основа на врски меѓу деца од исти родители – а да не зборуваме врска меѓу чичко и внук – меѓу судијата и адвокатот кој ја застапувал другата страна. Од тогаш малтешкото право е изменето и сега го вклучува односот меѓу деца од исти родители како основ за повлекување на судијата. Во конкретниот спор во предметот на апликантот, Судот заведе став дека тесните семејни врски меѓу адвокатот на спротивната страна и претседателот на судот се доволни објективно да постои страв дека судската порота ќе биде пристрасна.

**Заклучок:** повреда (единаесет наспрема шест гласови).

Член 41: Утврдување повреда претставува доволно задоволување во однос на нематеријалната штета.

---

На овој линк може да се најдат [Case-Law Information Notes](#)

**© Совет на Европа/Европски суд за човекови права 2012**

Официјални јазици на Европскиот суд за човекови права се англискиот и францускиот. Овој превод е изработен со поддршка на Human Rights Trust Fund на Советот на Европа ([www.coe.int/humanrightstrustfund](http://www.coe.int/humanrightstrustfund)). Преводот не е обврзувачки за Судот, ниту Судот презема било каква одговорност за неговиот квалитет. Преводот може да се префрли од HUDOC базата на податоци за судската пракса на Европскиот суд за човекови права (<http://hudoc.echr.coe.int>) или од други бази на податоци со кои Судот го споделил. Може да биде репродуциран за некомерцијални цели под услов да се наведе потполниот наслов на предметот заедно со горната назнака за авторски права и споменувањето на Human Rights Trust Fund. Ако постои намера да се употреби некој дел од овој превод за комерцијални цели, Ве молиме контактирајте ги [publishing@echr.coe.int](mailto:publishing@echr.coe.int).

**© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012.**

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe ([www.coe.int/humanrightstrustfund](http://www.coe.int/humanrightstrustfund)). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact [publishing@echr.coe.int](mailto:publishing@echr.coe.int).

**© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012.**

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe ([www.coe.int/humanrightstrustfund](http://www.coe.int/humanrightstrustfund)). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante : [publishing@echr.coe.int](mailto:publishing@echr.coe.int).